

Full parroquial de
Santa Coloma de Centelles

Diumenge V de Pasqua / A

Número 541 / 10 de maig de 2020

La primera església, un model comunitari

Avui a la primera lectura veiem un exemple més de la manera que la primera comunitat s'organitzava per respondre a les necessitats que anaven sorgint cada dia:

Creix el nombre de creients,
els immigrants de llengua grega se senten poc
atesos,
la comunitat es reuneix i en parla,
els dotze mantenen la predicació de la Paraula i la
pregària,
encarreguen a d'altres el servei de la caritat.
La comunitat escull qui pot ocupar-se'n
I els apòstols els imposen les mans.

Un model per a nosaltres: davant les situacions
noves que se'ns presenten hauríem de ser prou

creatius i capaços de donar-hi la resposta més adequada. Mai podem tancar els ulls a les necessitats i queixes (a vegades en silenci) de les persones que tenim al voltant.

No ens hem de quedar allà on som, sinó avançar, creant si cal, nous serveis i cercant persones que els puguin dur a terme

És indispensable convocar-nos i parlar, posar en comú el que veiem, el que sentim, el que copsem dels altres i parlar-ne, a la llum de la Paraula de Déu. Aquests dies hem comprovat com fa falta la comunitat, **com ens trobem a faltar**, com no és el mateix celebrar l'eucaristia en comunitat que mirar-la per la televisió, com la celebració de l'eucaristia comporta la comunitat, com la pregària personal ens fa bé però trobem a faltar la pregària comunitària. Hem palpat allò que tantes vegades diem, que la nostra fe és comunitària, que la nostra església no és individual, sinó assemblea...

El servei de cadascú, què han de seguir oferint els apòstols i el que podem fer cada un dels creients. Tot servei és important i s'ha de donar al mateix temps si volem que l'església d'avui segueixi l'exemple de la primera comunitat

La importància del ministeri de la Paraula, de la pregària i del servei de la caritat: puntals en vida eclesial d'ahir, d'avui i de sempre.

No hi pot haver comunitat sense confiança: mireu com els dotze confiaven en els creients. Sinó no els haguessin encarregat que ells mateixos busquessin qui podia fer aquest servei i tots aquells que els creients escullen són acceptats pels apòstols, fins i tot un antioquè convertit al judaisme: signe d'obertura i pluralitat. I un cop imposades les mans els encarreguen aquest servei.

Tot això amb la dificultat de creure: la fe sempre costa de ser viscuda, Crist sempre és sorprenent, la Paraula no sempre és copsada amb plenitud...

Grup de Difusió

Per fer més fàcil la comunicació, la Parròquia ha creat un Grup de Difusió per compartir l'Espurna i altres comunicacions que siguin d'interès. Si voleu formar-ne part feu-nos arribar el vostre nom, cognoms i mòbil. Podeu fer-ho trucant o enviant un whatsapp al 650 443 432.

Tinguem en compte...

Despatx parroquial: No hi ha horari de despatx parroquial però si us convé truqueu al tel. 93 881 10 32, o mòbil 650 443 432 o escriviu un correu a alarosala@gmail.com o a info@parroquiadecentelles.cat

CÀRITAS no tanca. Encara que el Centre de distribució d'aliments no serveixi aliments presencialment si que ho fa portant-los a casa dels qui ho necessiten, previ contacte amb els Serveis Socials de l'Ajuntament de Centelles. Agraïm als voluntaris joves que s'han ofert per fer aquest servei que no pot fer el personal de Càritas més gran.

Full Diocesà i Espurna: No es publiquen en format paper però els podeu consultar "on line" al web del Bisbat de Vic / serveis i projectes/ fulls i publicacions, i al web de la nostra parròquia: www.parroquiadecentelles.cat o .com o demanar-nos que us l'enviem. Que ens ajudi a mantenir-nos a prop.

Celebracions a l'església: Encara no podem fer celebracions a l'església, però esperem que properament puguem començar amb unes mesures especials i amb una assistència reduïda. Per ara queda amb interrogant la data d'inici, però ja ens van arribant indicacions de quines condicions haurem de tenir en compte quan tornem a reunir-nos a l'església

Donatius per Càritas i la Parròquia

S'ha rebut a la bústia de la rectoria un donatiu de 100€ per a Càritas. També se n'ha rebut un de 20€ per la parròquia. Us donem les gràcies i seguim confiant en vosaltres, necessitem el vostre suport.

Al cc de Càritas Parroquial també un donatiu de 100€ i un de 250€. A tots moltes gràcies. Agraïm que hi penseu, sobretot ara que per a més gent la crisi suposa un maldecap afegit a la manca de recursos. Per això us indiquem el cc de la Parròquia a Caixabank: ES97 2100 0127 6302 0007 4398 i el de Càritas Parroquial: ES89 2100 0127 6902 0043 8968 per si voleu fer els vostres donatius per aquest mitjà. Moltes gràcies.

Per compartir amb vosaltres

De l'homilia del papa Francesc el passat divendres dia 8 de maig de 2020

El cristianisme no és només una ètica. Sí, és cert, té principis morals, però hom no és cristià només amb una visió d'ètica. És més. El cristianisme no és una elit de persones escollides per a la veritat. Aquest sentit elitista que continua a l'Església, no? Per exemple, sóc d'aquesta institució, pertanyo a aquest moviment que és millor que el teu, a aquest, a aquell altre ... És un sentit elitista. No, el cristianisme no és això: el cristianisme és *pertinença* a un poble, a un poble triat per Déu de forma gratuïta. Si nosaltres no tenim aquesta consciència de pertinença a un poble, serem cristians ideològics, amb una petita doctrina d'afirmació de la veritat, amb una ètica, amb una moral –està bé– o amb una elit... Si no tenim consciència de pertinença a un poble, no som veritables cristians.

Si algú em preguntés: "Quina és per tu la desviació dels cristians avui i sempre? Quina seria la desviació més perillosa per als cristians?", Jo diria sense dubtar: la manca de memòria de pertinença a un poble. Quan falta això, venen els dogmatismes, els moralismes, els moviments ètics, moviments elitistes. Falta el poble. Un poble pecador, sempre, tots ho som, però que no s'equivoqui, que té el sentit de ser un poble elegit, que camina darrere d'una promesa i que ha fet una aliança amb ell potser no compleix, però ho sap.